

عنوان مقاله:

واکاوی عنصر زبان در رمان شبی که جرواسک نخواند

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات ادبیات کودک، دوره 9، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

سمانه اسدی - دانشگاه شیراز

کاووس حسن لی - استاد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

شبی که جرواسک نخواند، نوشته ی جمشید خانیان، یکی از آثار برجسته در حوزه ی رمان نوجوان است که توجه بسیاری از منتقدان و خوانندگان را برانگیخته است. از آنجاکه زبان، اصلی ترین ابزار نویسنده برای آفرینش متن ادبی است، در پژوهش پیش رو، زبان این رمان در سه سطح واژگانی، نحوی و بلاغی بررسی شده تا ویژگی های بنیادی آن شناسایی شود. از مهم ترین ویژگی های زبانی این رمان می توان به موارد زیر اشاره کرد: فراوانی فعل هایی که بر حرکت دلالت می کنند، دگرگونی ناگهانی ساخت فعل ماضی، چیرگی ویژگی های صرفی زبان معیار بر گونه ی گفتاری آن، فراوانی جمله های کوتاه، جابه جایی ارکان جمله، تکرار برخی جمله ها، آهنگین بودن کلام، تقابل (برجسته ترین آرایه ی اثر)، توصیف و تصویر (پرشمارترین و آشکارترین آرایه)، نمادسازی و اقتباس. درنگ بر این ویژگی ها و جزئیات آن، نشان می دهد که بسیاری از آن ها در ساختار کلی رمان کارکردی مثبت دارند و در پرداخت عناصر گوناگون داستان (موضوع، درون مایه، شخصیت، فضا و...) اثرگذار بوده اند. این ویژگی ها گویای توجه نویسنده به اهمیت زبان در بهبود کیفیت اثر و انتقال بهتر اندیشه است و می تواند یکی از عوامل توجه منتقدان گوناگون به داستانی با موضوع تکراری جنگ و برگزیده شدن این رمان در چندین جشنواره های باشد. واژه های کلیدی: جمشید خانیان، جنگ، رمان نوجوان، شبی که جرواسک نخواند، زبان.

کلمات کلیدی:

جمشید خانیان، جنگ، رمان نوجوان، شبی که جرواسک نخواند، زبان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1454284>

